

גיטין כג

הכל כשרין לכתוב את הגט, אפי' חרש, שוטה וקטן	הכל כשרין להביא את הגט, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וסומא, ועובד כוכבים.
---	--

קושי: והא לאו בני דיעה נינהו!

תירוץ 1: אמר רב הונא: הוא שהיה גדול עומד על גביו.

קושי: א"ל רב נחמן: אלא מעתה, עובד כוכבים וישראל עומד על גביו הכי נמי דכשר! וכי

תימא ה"נ, והתניא: **עובד כוכבים - פסול!**

תירוץ: עובד כוכבים לדעתיה דנפשיה עבד.

רב נחמן חוזר בו ממה שאמר קודם: הדר אמר רב נחמן: לאו מילתא היא דאמרי, דמדקא פסיל ליה לעובד כוכבים לענין הבאה, מכלל דלענין כתיבה כשר.

קושי: והתניא: **עובד כוכבים - פסול!**

תירוץ: ההיא ר"א היא, דאמר: עדי מסירה כרתי, ובעינן כתיבה לשמה, והא ודאי

עובד כוכבים אדעתיה דנפשיה קעביד.

תירוץ 2: לפי רב נחמן יוצא שמשנתינו לפי ר' מאיר שאינו מצריך כתיבה לשמה

בענין כתיבה לשמה לפי ר' מאיר: אמר רב נחמן, אומר היה ר"מ: אפי' מצאו באשפה, חתמו ונתנו לה - כשר. (ר' מאיר מצריך כתיבה לשמה אבל ר' אלעזר לא)

קושי: איתיביה רבא לרב נחמן: (דברים כ"ד) **וכתב זה - לשמה**; מאי לאו כתיבת הגט!

תירוץ: לא, חתימת עדים.

עוד קושי: איתיביה רבא: **כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול!**

תירוץ: אימא: שנחתם שלא לשום אשה - פסול.

עוד קושי: איתיביה: **כשהוא כותבו - כאילו כותבו לשמה**; מאי לאו כשהוא כותבו לתורף לשמה -

כאילו כותבו לטופס לשמה!

תירוץ: לא, כשהוא חותמו לשמה - כאילו כותבו לשמה.

עוד תירוץ: ואיבעית אימא: הני מתני' מני? ר"א היא, דאמר: עדי מסירה כרתי.

תירוץ 3 (למשנתינו): ורב יהודה אמר שמואל: והוא ששייר מקום התורף; וכן א"ר חגא משמיה דעולא: והוא ששייר מקום התורף, ור"א היא.

דעה חולקת: ורבי זריקא אמר רבי יוחנן: אינה תורה.

הסבר הדעה החולקת: אמר רבי אבא: כאן הודיעך שאין כח לשמה, ור"מ היא, דאמר:

עדי חתימה כרתי.

קושי: והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: ר"א היא!

תירוץ: אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.

קיבל הקטן והגדיל, חרש ונתפקח, סומא ונתפתח, שוטה ונשתפה, עובד כוכבים ונתגייר - פסול	אבל פקח ונתחרש וחזר ונתפקח, פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח, שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה - כשר
--	--

זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר.

קושי: בשלמא חרש, שוטה וקטן - דלאו בני דיעה נינהו, עובד כוכבים - נמי דלאו בר היתירא הוא, אלא סומא אמאי לא?

תירוץ 1: אמר רב ששת: לפי שאינו יודע ממי נוטלו ולמי נותנו.

קושי: מתקיף לה רב יוסף: היאך סומא מותר באשתו? היאך בני אדם מותרים בנשותיהם

בלילה? אלא בטביעות עינא דקלא, הכא נמי בטביעות עינא דקלא!

תירוץ 2: אלא א"ר יוסף: הכא בחוצה לארץ עסקינן, דבעי למימר בפני נכתב ובפני נחתם, ולא מצי למימר.

קושי: א"ל אביי: אלא מעתה, פתוח ונסתמא דמצי אמר - הכי נמי דכשר, והא קתני: **פתוח**

ונסתמא וחזר ונתפתח - כשר; חזר ונתפתח - אין, לא חזר ונתפתח - לא!

תירוץ: ה"ה דאף על גב דלא חזר ונתפתח, ואידי דקתני **שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה**,

טעמא דחזר ונשתפה, הא לא חזר ונשתפה - לא, תנא נמי **פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח**

חיזוק לתירוץ: אמר רב אשי: דיקא נמי, דקתני **זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר**, ולא

קתני כל שתחילתו וסופו בכשרות - כשר, ש"מ.